

„hiszen nélkülem semmit sem tehettek”

A szőlőtő és a szőlővessző valódi szimbiózis: a szőlővesszők nem élhetnek a szőlőtő nélkül, de a szőlőtőnek sincs értelme dúsan termő szőlővesszők nélkül. Ez a példabeszéd az egymásra utaltságot jelenti: létünk értelme Istenbe – Jézusba oltottságunktól függ, de bizonyos értelemben Jézus is ránk van utalva a világban, amennyiben gyümölcsstermő életünkkel Őt, az Ő örömhírét képviseljük az emberek között.

Ahogy az Atya és Jézus egyek voltak gondolatban, szóban és tettekben, úgy kell nekünk is szorosan kapcsolódnunk életünkkel Jézushoz. Napi Isten-kapcsolat nélkül nem remélhetjük, hogy hűségesek tudunk lenni és megmaradunk a világ ellenében a jézusi elvek mellett.

Hatékonyágunk szoros kapcsolatban van lelki életünkkel, napjaink végiggondolásával és a jézusi értékekhez való igazításával. A Jézusban való élés azt jelenti, hogy tetteinket, szavainkat családban, közösségben, munkahelyen, baráti társaságban összhangba hozzuk a jézusi tanítással. Nem élhetünk kettős életet, mert ez mindenképpen a gyümölcsstermés rovására menne.

Hogyan lehetek gyümölcsöt hozó, miként kerülhetem el, hogy gyümölcstelen, értelmetlen, tűzre dobandó életet éljek?

A jézusi tanítást megismerve, fel merem-e vállalni a lét- és sorsközösséget Jézussal?

Kovácsné Kosztolányi Mari, Karancsalja